

[Blach]

og skadedyr, og som muligvis skal udvikles til at undertrykke visse ukrudtsplanter. Men i dag er der jo i høj grad tale om fremtidsmusik.

For det andet, at godkendelsen er tidsbestemt, men det kræver også, at nye produkter kan godkendes hurtigere end i dag, uden at der skal gås på akkord med produktets anvendelsessikkerhed. Her skal vi også kunne bygge på udenlandske erfaringer.

For det tredje, at afgiftsprovenuet kan anvendes til forskning og forsøg i videst muligt omfang af de nuværende institutioner og deres eksperter.

Jeg vil gerne lægge et godt ord ind for forslagens bestemmelse om anvendelse af afgiftsmidler til oplysningsvirksomhed, specielt uddannelsen af jordbrugere i landbrug, gartneri og skovbrug – hobbybrugere ikke at forglemme. I den forbindelse må det også være på sin plads at oplyse om, at der foregår en oplysningsvirksomhed nu, og at der er et samarbejde i gang mellem landbruget og kemikaliebranchen, og at man er ved at lave en handlingsplan. Men det gælder om, at man får den nøjagtige viden om midlernes dosering, effektivitet og virkning på sundhed og miljø og om bortskaffelsen af emballagen, så brugerne kender og anvender de foreskrevne beskyttelsesforanstaltninger. Denne udvikling er allerede sat i gang, og der foregår som bekendt undervisning på alle landbrugsskoler, og den kan udbygges til gavn for os alle. Det er noget, som ministerens forslag kan hjælpe til med.

Til sidst skal det bemærkes, at påbud ikke kan løse vore problemer. Der skal uddannelse og oplysning til, for det er givet, at en styrket ansvarsfølelse og en styrkelse af forbrugernes forståelse af, hvordan de anvender disse midler, er det, som til syvende og sidst er mest skånsomt over for miljøet.

Gade (SF):

I SF er vi tilfredse med den opfølgning af SFs beslutningsforslag og dermed miljøudvalgets beretning, der ligger i lovforslaget. Vi mener også, at intentionerne er fulgt, måske bortset fra et enkelt punkt, som jeg skal komme tilbage til senere.

Revurderingen af gamle midler bliver med lovforslaget endelig mulig. Det er noget sent, kan man sige, men vi har jo ikke været her-

rer over miljøankenævnets afgørelse, men det er selvfølgelig vigtigt, at vi får et lovgrundlag for at kunne foretage denne revurdering. Derfor er det også særlig vigtigt, at det sker på en tilfredsstillende måde.

Vi kan godt forstå nytten af, at man vurderer nogle af de gamle midler samlet, hvad der er lagt op til, men vi tror, det er vigtigt, at man, selv om man måske administrativt løser det på en samlet måde, principielt fastholder, at hvert stof skal godkendes for sig.

For at være sikre på, at vi kan komme alle de gamle stoffer igennem på 3 år, tror vi, at det er vigtigt, at vi i udvalgsarbejdet får fastlagt en tidsfrist for, hvornår ansøgning om godkendelse skal være inde. I lovforslaget står der blot, at der skal fastsættes en sådan frist. Vi synes, det var betryggende, at vi fik fastsat en dato for en sådan frist, som sikrer, at vi kan komme midlerne igennem inden for denne 3 års periode. Vi må nu kunne være sikre på, at vi ikke kommer i den samme situation, som vi har været i tidligere, hvor vi troede, vi kunne få de gamle midler revurderet, men hvor der så viste sig problemer, også nogle administrative problemer.

Det andet, vi er glade for, er lovforslagets nydannelse, altså bestemmelsen om, at stoffer ikke kan godkendes, hvis de kan erstattes af mindre farlige midler eller metoder. Jeg vil godt lægge vægt på, at ordet »metoder« er kommet ind her. Det synes jeg er godt, og det er måske i virkeligheden også her, der for alvor viser sig en række perspektiver i denne lovgivning.

I lovforslaget tales der om, at man kan lade være at godkende et stof, hvis der er andre stoffer, der er væsentlig mindre farlige eller har væsentlig mindre skadevirkning. Vi er nok lidt bekymrede over ordet »væsentlig«, ikke fordi vi er uenige i »væsentlig«, men hvis vi fjernede det, stod det stjerneklart, at hvis der findes stoffer, der er mindre farlige, så skal man ikke godkende dem, der er mere farlige. Det mener vi er fantastisk vigtigt at få slået fast, og vi vil godt have lugtet ud i de mange bemærkninger, der indeholder ordet »væsentlig«.

På samme måde er vi lidt kritiske over for anvendelsen af ordene »samme anvendelse«. Vi er lidt bange for, at det kunne hindre os i hurtigere at gå over til mere selektive midler. Har man midler, som slår alt grønt ihjel, mener vi nok, at de ikke skal godkendes, netop